

PEVSKI ZBOR "ZVON" iz Fairfielda, Conn., poje na koncertu "Fantov na vasi" ki je bil v soboto, 13. septembra, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Na sliki, z leve proti desni, so: Armin Kurbus, Peregrin Us, Maks Us, Jože Us, Fredi Mally, August Us, Janko Us in Tone Kompare. (Slikal James Debevec.)

Reagan in Anderson sta navdušena nad izidom njune nedeljske debate

MIAMI, Fla. — Oba glavna tekmeča predsednika Jimmyja Carterja, Ronald Reagana in John B. Anderson ter njihovi svetovalci so se vedno silno navdušeni nad izidom debate, ki sta jo imela preteklo nedeljo zvečer in ki je bila prenašana na dveh od treh glavnih ameriških televizijskih mrež.

Reaganovci so veseli predvsem zato, ker njihov kandidat ni nič rekel, kar bi škodovalo njegovi kampanji. Nekateri prejšnje Reaganove izjave so mu namreč povzročile precejšnje težave. Reagan in njegovi pristaši so tudi prepričani o tem, da se je izkazal kot resen in inteligenten državnik, ki bo kos nalogam predsednika ZDA.

Reagan še vztraja na stališču, da v možnih naslednjih debatah mora ta sodelovati Carter in Anderson. V Nashville, Tenn., je povedal novinarjem, da ne vidi nobene potrebe za ponovno debato samo z Andersonom, ako pa hoče sodelovati Jimmy Carter, potem mora biti navzoč tudi Anderson.

John Anderson je pa rekel v Chicagu, Ill., da bodo javno mnenje in izidi javnih povpraševanj prisilili predsednika, da se udeleži debat. Carter se bo odločil o tem, ko bo videl, kako daleč je padel v očeh ameriških volivcev, je dodal Anderson.

Hkrati je pa neodvisni kandidat iz Illinoisa napadel Reagana in označil nekatera Reaganova stališča kot nevarna, posebno tista, v katerih predlaga znatno zvišanje izdatkov za ameriške obrambne sile.

Jimmy Carter je rekel med volivnim nastopom v Kaliforniji, da ne bo spremenil svojega stališča glede debat. Njegov predpogoj je, da v prvi taki debati morata sodelovati le on in Reagan. V naslednjih debatah pa bi bilo mesto tudi za Andersona.

Zrtvujemo se za svoj tisk, ohranimo naš slovenski list Ameriško Domovino!

Novi grobovi

Raymond Magayna

Pretekli ponedeljek je v Lake County Memorial West bolnici po dolgi bolezni umrl 75 let stari Raymond Magayna s 315 E. 284 St. v Willowicku, rojen v Gornjih Vre mah, Slovenija, od koder je priel v ZDA leta 1912, mož Sophie (Josephine), roj. Baraga, brat Marie Daley (San Diego, Cal.), stric Dolores Settimo (San Diego, Cal.), zet Antonije Baraga, svak Frances Zagar, Albine Zimmermann in Sylvie Baraga, zaposlen pri Perfection Stove Co. do svoje upokojitve, član Kluba slovenskih upokojencev na Holmes Ave. Pokojnikova žena je bivša predsednica ohijske-michiganske federacije Slovenske ženske zveze. Pogreb bo iz Železovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v četrtek, ob 8.15 zjutraj, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9, nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 2. do 5. in zvečer od 7. do 9.

Anthony P. Sulak

Pretekli ponedeljek popoldne je v Western Reserve ne govališču umrl 77 let stari Anthony P. Sulak, mož Vere, roj. Kushlan, oče S. M. Ger (Dalje na 3. strani)

Sovjetska zveza kupila 750.000 ton pšenice in koruze v ZDA

WASHINGTON, D.C. — V zadnjih dneh je Sovjetska zveza kupila 450.000 ton koruze in 300.000 ton pšenice v Združenih državah, poroča tajništvo za kmetijstvo.

Pred štirimi leti so ZDA in ZSSR sklenile 5-letno pogodbo, ki predvideva, da imajo Sovjeti pravico nakupa do 8 milijonov ton koruze in pšenice v ZDA in sicer po tržnih cenah. Zadnje leto te pogodbe se bo začelo 1. oktobra in doslej so Sovjeti nakupili za to poslovno leto 3.61 milijona ton koruze in 2.06 milijona ton pšenice.

Kmalu po sovjetski zasedbi Afganistana je predsednik Jimmy Carter prepovedal dobavo Sovjetski zvezi več kot omenjeno vsoto 8 milijonov ton koruze in pšenice, ni pa razveljavil pogodbe same. Nekateri kmetijski strokovnjaki menijo npr., da bi ZSSR letos rada kupila kar okrog 20 milijonov ton ameriških žitaric.

Zaenkrat ni znano, ako bodo ZDA in ZSSR podpisale novo pogodbo o prodaji ameriških žitaric Sovjetiji. Možno je, da bodo podaljšale sedanjo pogodbo še za eno leto.

Djilas razburja vladarje Jugoslavije

taknil ob Djilasov intervju z Georgesom Urbanom za Radio Free Evropo.

Djilasove izjave je celo potvrdil, ko ga dolži vojnega hujskaštva, propagiranja sovražstva in uporabe nasilja, kjer bi bilo to potrebno za uničenje komunizma. V resnici je v intervjuju govoril le o stavekah in demonstracijah kot protest in pritisk zatiranja ljudstva na komunistični režim.

Nadalje oporeka Marković Djilasovo izjavo ameriškem tisku januarja o nesmiselnem vztrajanju Jugoslavije v bloku nevezanih po Havanski konferenci septembra 1979. Namesto tega naj bi se Jugoslavija priključila zahodnemu bloku.

V istem članku se Marković oslanja na Djilasov intervju za

Kolona vojaških vozil odstranila jedrsko glavo rakele Titan II.

DAMASCUS, Ark. — Pri padniki ameriških letalskih sil so končno odstranili delno poškodovano jedrsko glavo uničene rakete Titan II., katere tekoče gorivo se je vnelo v silosu ter povzročilo strahovito eksplozijo, ki je uničila raketo in silos, ubila nekega narednika letalskih sil, 21 drugih oseb pa ranila.

Kljub temu, da predstavniki letalskih sil ne morejo potrditi, je-li imela raketa jedrsko glavo ali ne, so novinarji izvedeli, da je bila ta jedrska glava pognana nekaj sto metrov od rakete. Na okviru jedrske glave je bila manjša udrtnina, je pa ostala cela in iz nje ni bilo nobenega jedrskega sevanja.

Novinarji dodajajo, da ima omenjena jedrska glava moč 9 megatonov, kar pomeni, da bi bila eksplozija le-te slična eksploziji okrog 9 milijonov ton dinamita.

Prebivalci, ki stanujejo v bližini prizadetega silosa in lokalni predstavniki civilne oblasti so ogorčeni nad poveljstvom ameriških letalskih sil. Lokalni policisti in civilni uradniki pa se pritožujejo nad tem, da jim predstavniki letalskih sil niso hoteli nič povedati o nesreči, o stanju jedrske glave itd.

Jedrsko glava je bila prepeljana v tovarno Pantex, blizu mesta Amarillo, v Teksasu. V tej tovarni, ki je last zvezne vlade, namreč postavljajo jedrske glave za ameriške medcelinske in druge rakete. Poškodovano glavo z rakete Titan II. bodo demontirali in pregledali.

Zadnje vesti

• Augusta, Me. — Na posebnih volitvah, ki so bile večer v tej zvezni državi, so volivci zavrnili predlog, naj bi zaprli edino jedrsko elektrarno v Maine in preprečili graditev novih jedrskih elektrarn.

• Washington, D.C. — Carterjeva administracija namerava preseliti okrog 5000 kubanskih beguncev v posebno taborišče na otoku Puerto Rico. Predstavniki puertoričanske vlade nasprotujejo temu predlogu trdeč, da na omenjenem taborišču ni dovolj prostora za toliko ljudi.

IRANSKO-IRAŠKI SPOPADI SE RAZŠIRILI V PRAVO VOJNO; VELIKE IZGUBE!

BAGDAD, Irak; TEHERAN, Iran. — Irak in Iran sta sedaj v vojnem stanju in obe državi objavljata nasprotujoča si poročila o svojih vojaških uspehih.

Nesporno je, da se je vojna močno razširila in da so izgube na obeh straneh velike. Na kopnem je močna iraška enota vdrla v Iran na jugu države, blizu Perzijskega zaliva. Iranci trdijo, da to ozemlje pripada njim, Iranci so pa seveda nasprotnega mnenja.

Iranci so napadli največjo naftno rafinerijo na svetu v iranskem mestu Abadanu. Očividci poročajo, da je v rafineriji opaziti več velikih požarov. Japonci poročajo, da je Irak ustavil izvoz nafte. Neke japonska ladja je pa poročala po radiu, da jo napadajo vojaška letala. Stik s to ladjo je bil kmalu nato prekinjen.

Iraška vojaška letala so ponovno bombardirala iranska vojaška letališča, hkrati pa tudi mednarodno letališče blizu Teherana. V protinapadu so Iranci bombardirali razna iraška oporišča. Ti letalski napadi in protinapadi se nadaljujejo.

Irak priznava, da je izgubil nekaj svojih letal v teh napadih, trdi pa, da je bilo sestreljenih veliko več iranskih letal. Iran pa poroča prav nasprotno.

Na morju je tudi prišlo do več spopadov. Iran je objavil poročilo, v katerem je proglasil svojo obalo vzdolž Perzijskega zaliva za vojno področje in je svetoval vsem tujim ladjam, naj ne skušajo priti v iraško pristanišče Basra.

Irak meni, da so trije majhni otoki blizu strateško pomembne ožine Hormuz njegova last. Pred leti jih je zasedla vojska šaha Pahlavija. Boji okrog teh otokov bi lahko imeli za posledico, da bi bila ožina Hormuz zaprta za vso plovbo. Skozi Hormuz pa morajo pluti vsi tankerji, ki prevažajo nafto iz nahajališč okoli Perzijskega zaliva na Zahod.

Homeini in Husein

Ajatola Homeini je očital ZDA, da sodelujejo z Iranci v napadu na Iran. Iraški predsednik Sadam Husein je lutka v ameriških rokah, je dejal Homeini in deluje povikar. Predprodaji in se dobe v navodilih Jimmyja Carterja. Približno isto je rekel tudi iranski predsednik Abolhasan Bani-Sadr.

Iraški samodržec Husein je po prav tako očital ZDA, da podpirajo Iran v upanju, da bodo Iranci v zamenjo izpustili zajete ameriške talce na svobodo. Radio Bagdad je nekaj časa včeraj celo trdil, da je Iran že izpustil talce. Izjava je bila preključena, ko so jo Iranci demantirali in dodali, da je bila razprava o usodi talcev odložena za nedoločen čas.

Husein je pa priznal odkritje, da je njegov poglavitni namen strmoglaviti iransko revolucionarno vlado s Homeinijem vred. Homeini je namreč ponovno svetoval iraškemu ljudstvu, naj strmoglavijo Huseina.

Kdo bo zmagal?

Zahodni strokovnjaki soglašajo, da glede sposobnosti in količine vojaške opreme je Irak vidno močnejši od Irana. Iranci upoabljajo predvsem sovjetsko opremo, Iranci so pa oboroženi z ameriško. Težava za Iran je v tem, da ne more dobavljati nadomestnih delov za letala in drugo opremo, ZDA tudi niso pripravljene prodajati nova letala Iranu itd.

Irak bo lahko zasedel ozemlje vzdolž meje z Iranom, verjetno tudi sporne otoke, a nič več. Iraku je nemogoče zasesti Iran, katerega prebivalstvo je trikrat večje od iraškega.

V nekem govoru v Kaliforniji je predsednik Carter pripomnil, da bi bile ZDA morada pripravljene zopet prodajati vojaško opremo Iranu, ako bi Iranci izpustili talce. Poznavalci iranskih razmer pa dvomijo, da se bodo iranski voditelji zanimali za to ponudbo.

Predsednik Carter odobril gospodarsko pomoč Nikaragvi

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Jimmy Carter se je odločil odobriti gospodarsko pomoč levičarski nikaragveški vladi v znesku 75 milijonov dolarjev. Njegova odločitev je sporna, ker ima vlada v Nikaragvi zelo tesne stike s komunistično Kubo in kubanski voditelj Fidel Castro je že obiskal Nikaragvo. Več sto kubanskih strokovnjakov, vključno v ojaških, deluje v državi.

Po veljavnem zakonu je moral predsednik Carter podpisati izjavo, v kateri je zagotovil, da Nikaragva ne podpira delovanja teroristov v drugih državah. Mnogi člani kongresa nasprotujejo vsakršni pomoči Nikaragvi in bodo skušali razveljaviti predsednikovo odločitev.

Iz Clevelanda in okolice

Korotan ima vajo—

Pevski zbor Korotan ima svojo redno vajo v soboto, 27. septembra, ob 6. uri zvečer v običajnem prostoru.

Koncert "Galeb" —

Ansambel "Galebi" in dekliski tercet "Mavrica" iz Opčin pri Trstu priredita koncert v nedeljo, 28. septembra, ob 3.30 popoldne v avditoriju pri Sv. Vidu. Vstopnice so že predprodaji in se dobe v Baragovem domu, v brivnici Johna Petriča in pri članih zbora Mladih harmonikarjev. Vstopnice so po \$4, za otroke do 12 let je pa vstop prost. Po koncertu bo zabava, na kateri bo igral ansambel "Galebi".

Asesment—

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ bo pobiralo asesment jutri, v četrtek, od 5.30 do 7. zvečer v društveni sobi svetovidskega avditorija. Podružnica št. 25 Slovenske ženske zveze bo tudi pobirala asesment jutri od 5.30 do 7. zvečer v društveni sobi avditorija pri Sv. Vidu.

V bolnišnici—

G. Frank Staniša z R.D. 3, Box 168, Geneva, Ohio je bil prepeljan v St. Vincent Charity bolnišnico preteklo soboto, 20. septembra. G. Staniša je v resnem zdravstvenem stanju in obiski niso dovoljeni. Priporoča se v molitev. G. Staniša je dolgoletni naročnik A.D. Vsi člani njegove družine, prijatelji in vsi pri Ameriški Domovini mu želimo hitrega in popolnega okrevanja!

Spominski darovi—

Kot sopek neusahljivega cvetja poklanja svojemu pokojnemu možu Alojziju, žena Marija Rus \$45 za pomoč študentom, stanujočim v Mohorjevi hiši. V isti dobri namen, v spomin pok. Alojziju Rusu, sta priložila \$10 V. Rvhovnik in A. Gosar. V spomin pok. Jennie Staniša in v spomin umrlemu Martinu Gačniku pa je darovala pomoči potrebnim študentom, stanujočim v Mohorjevi družbe poverjenik J. Prosen.

Iz bolnice—

Ga. Elizabeth Kuček se je vrnila iz bolnice in se zahvaljuje vsem za molitve, pozdrave, cvetlice in druga darila. Posebno se zahvaljuje zetu Franku in njegovi ženi Dorothy Popotnik, ki sta ji stregla 4 tedne na domu po uspehi operaciji. Enako tudi ostalemu sorodstvu za prijaznost.

Tiskovnemu skladu—

Ga. Frances Novak je darovala \$15 v tiskovni sklad Ameriške Domovine v spomin pok. moža Johna ob četrti obletnici njegove smrti.

G. John Kosir, Burlington, Ontario je daroval \$10 Ameriški Domovini.

G. Ivan Celar, Pickering, Ontario je prav tako daroval \$10 našemu listu.

Vsem darovalcem naša iskrena hvala!

VREME

Pretežno sončno danes z najvišjo temperaturo okoli 68 F. Spremenljivo oblačno jutri in nekaj toplejše. Najvišja temperatura okoli 71 F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja: \$10.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$15.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months.
Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 106 Wed., Sept. 24, 1980

"DRAGA 1980"

Slovenstvo v svoji kulturno-politični informaciji danes

Zgornja tema je bila naslov drugemu predavanju, ki ga je imel v nedeljo, 31. avgusta, dopoldne predsednik Slovenskega prosvetnega in uredniškega "Mladike" Marij Maver. V obširnem referatu je govoril o obdelavi vloge informacijskih sredstev in se pri tem omejil na tiskano informatiko.

V uvodu je nanizal nekaj misli o vlogi komunikacijskih sredstev in pogledih matične domovine na ta problem. V glavnem je predavatelj obravnaval vlogo kulturno-političnega tiska današnjega slovenskega prostora, matičnega, zamejskega in zdomskega. Navedel je pregled celotnega slovenskega tiska najprej v matični domovini, nato pa tudi v zamejstvu in zdomstvu. Pri izbiri svoji analizi je sam določil nekaj kriterijev. Najprej marksistični prostor v domovini in zamejstvu, nato katoliški in nemarksistični prostor v domovini, zamejstvu in zdomstvu in končno laično-demokratski prostor v zamejstvu in zdomstvu.

Marksistični tisk v Sloveniji ima seveda za seboj državo in vso njeno pomoč za izdajanje svojih glasil (najbolj je Maver analiziral dnevnik "Delo", ki pa v marsičem ne dosega nekdanjih osrednjih dnevnikov. Tako pri njem kot tudi pri drugih uradnih glasilih je govornik podčrtal odnos do zamejstva, ki se kaže še vedno močno idejno-politično obarvan. Daljši podatek je tudi posvetil "Primorskemu dnevniku", v katerem je kljub nekaterim občasnim premikom pisanje še zelo daleč od pravega pluralizma.

Velik del je v referatu našel periodični tisk. V matični domovini je med marksističnimi glasili podrobneje analiziral revijo "Naši razgledi", ki ima precej smisla za slovensko in evropsko problematiko in včasih tudi preseže uradni tisk s kakim pogumnejšim prispevkom. Nadalje Maver pregleda razne druge liste in revije v Sloveniji ter med drugim podčrtal, da nekateri regionalni listi (Primorske novice, Dolenjski list itd.) nimajo tako strogo uradnega videza in tudi njih ideološka obarvanost ni tako vsiljiva. Pozitivno ocenjuje verski tisk "Družino", ki ima tudi določen poslušal za zamejstvo, pogreša pa v njej sistematično spremljanje slovenske kulture in kulturnega dogajanja.

Marij Maver je nadrobno

orisal tudi zamejski tisk, tednike, štirinajst dnevnike, mesečnike, nato pa še dolgo vrsto zdomskih revij in publikacij. Ko omenja slovenske tednike v zamejstvu, se zaustavi tudi ob "Katoliškem glasu", ki mu priznava, da je eden redkih neodvisnih listov ne samo v slovenskem zamejstvu, ampak v celotnem slovenskem prostoru. Posebej se podčrta pogumno zagovarjanje demokracije, svobode in narodnosti in njegovo veliko odmevnost.

Daljši prostor je še posvetil izrazito kulturnim revijam, na prvem mestu ljubljanski "Sodobnosti", o kateri pravi dobesedno, da je "praktično edina berljiva slovensko kulturna revija, a o-kostenela v akademizmu in politično na liniji skrajnega konformizma". To oceno potrjujejo tudi razni mlajši kulturniki v Sloveniji, ki so svoja gledanja strnili v posebni izjavi. Omenja seveda tudi druge kulturne revije, kot so Teorija in praksa, Dialogi, Primorska srečanja, iz nemarksističnega in katoliškega prostora pa revijo "Znamenje".

Se splošen zaključek predavatelja o celotni problematiki: "O revijalni situaciji na Slovenskem lahko rečemo, da je izraz pretresljivega mrtvila, kakršnega menda ni bilo pri nas od Stritarjevih časov. Primerjajmo na primer to mrtvilo s kar eksplozivno kulturno živostjo pred zadnjo vojno, ko je okrnjena Slovenija brez Primorske zmogla sveženj kvalitativnih kulturnih glasil, od katoliških "Doma in sveta" ter "Dejanja" do liberalnega "Ljubljanskega zvona" in marksistične "Sodobnosti".

Ce tu obidemo pregled zamejskih revij (ki jih je kar precej), naj zato omenimo še kako misel iz predavateljevih zaključkov. Kvantitativno imamo Slovenci tiska dovolj, morda še preveč. Manjka nam velikih časnikarskih peres, premalo je še pravega svobodnega kroženja idej (zlasti matični Slovenec je tu prikrajšan). Nadalje velja poudariti nepravilni odnos matičnega tiska do velikega dela Slovencev v zamejstvu in zdomstvu.

Maver se je ob koncu zamislil tudi ob problemu slovensčine in njeno usodo, zlasti v osrednji Sloveniji. Svoja izvajanja je govornik zaključil s mislimi češkega pisatelja v izgnanstvu Milana Kundera o vlogi in vrednosti

Beseda iz naroda...

Kritične misli našega naročnika o vsebini Ameriške Domovine

Spoštovano uredništvo!

Cepprav pozno, plačam naročnino za Ameriško Domovino še za eno leto. Prilagam vam \$12, da objavite par mojih dogodkov v ZDA in Jugoslaviji.

(Ured.: Razen oglaševalcev ni treba nobenemu naročniku plačati objave člankov ali pism v A.D., seveda naj bo vsebina primerna za objavo. Ako ni, dopis ali pismo ne bo objavljeno, naj bo priloženo še toliko denarja.)

Ko sem prišel v Ameriko leta 1969, me je A.D. že čakala v hiši, in sem bil kar zelo zadovoljen z njo. Zadnje leto pa preveč grdo in neresnično piše o Slovencih in jugoslovanski vladi.

Posebno se spominjam članka "Boj za prihodnji rod v Sloveniji", objavljenem junija in julija letos. — Dragi L.P.! Jaz živim v Ameriki še samo dobrih 10 let, a sem živel polnih 25 let v novi Jugoslaviji pod Titovo vlado. Dopisujem si pogosto s petimi brati, ki še živijo v Jugoslaviji in dobro napredujejo. Zato mi je Jugoslavija še vedno bolj znana kot pa Amerika.

1. O verski svobodi. — Jaz sem bil vseh 25 let redno vsako nedeljo pri sv. maši razen v času, ko sem služil vojaški rok, a ni nikoli nobeden vprašal, zakaj hodim v cerkev? Tukaj v Ameriki mi je pa prvo leto nekdo rekel: "Ha, ha, ha! V cerkev hodiš! E, saj ne boš dolgo, se boš Amerike privadil in ti bo cerkev deveta briga!"

2. Čital sem o zatiranju duhovnikov in duhovniškega naraščaja. Pa naj omenim tole: Ko sem še živel v ljubljanski nadškofiji, je bilo vsako leto okoli 30 novomašnikov, včasih kakšen več včasih manj. Tukaj pa tolikšna ali še večja škofija ima le 3 ali 4 novomašnike.

3. O splovih in zatiranju rojstev naj omenim tole: Predsednik Tito je bil dober podpiratelj družin s 4 ali več otroki. Vsaka družina, ki ima 4 ali več mladoletnih otrok, uživa olajšave pri davkih. To ugodnost sta imela tudi dva moja brata.

Tukaj v Ameriki je pa nekaj tednov po rojstvu prvega otroka zdravnik ponudil tablete za preprečitev zanositve. Moja žena jih je vzela, plačala zanje, jih prinesla domov, doma pa jih vrgla v smeti, seveda sporazumno z menoj. Morda zato, ker je tudi ona pred 20 leti prišla iz komunistične Jugoslavije!

4. Čital sem tudi o prepovedi verouka pri šolski mladini.

pristne in nepotvorjene besede, ki pomeni obenem zvestobo Resnici sami.

V antiki sta bila atenska "agora" in rimski "forum" sedež kulturnega dogajanja in miselnega ustvarjanja. Tako tudi danes odprto dvorišče v Dragi pomeni nam vsem tisto tribuno, na kateri se krešejo iskre idejnega sočlenja in medsebojne konfrontacije. Pri tem lahko, če želimo, da bi se ta tribuna še v bodoče izkazovala za kar najbolj odprto, vseslovensko, obenem pa resnično demokracijo in pluralistično sredstvo za opajanje aktualne problematike.

(Spectator v K.G.)

dini. Tudi tukaj sem jaz doživel v Jugoslaviji čisto drugačno zgodbo. V letih 1945, 1946 in 1947, po drugi svetovni vojni, smo imeli verouk v šolskih prostorih državne šole, kar pa je bilo res malo neugodno za tiste, ki niso marali verouka. Ko je prišel župnik, so morali bežati ven za eno uro.

Končno so se sporazumeli, da bo verouk izven šole v cerkvenih prostorih. Prepovedan pa v 35 letih Titove vlade ni bil nikoli.

Tako pisanje čez slovenski narod samo pospešuje padanje naročnikov Ameriške Domovine!

R.I.

Dragi R.I.! Sedaj sem pa na vrsti jaz. Najprej se Vam zahvalim za Vaše pismo. Povedali ste svoje mnenje odkrito, s tem pa mi dali povod, da vam in drugim, ki soglašajo z vami, odgovorim. Upam, da se bodo oglasili še drugi in sicer z ene ali druge strani.

Kar Vam posebno zamerim v Vašem pismu, je trditve, izražena v zadnjem stavku, da pišemo "čez slovenski narod". Mi oziroma jaz pišem čez komunistične nadvladarje, ki so se s kruto silo in množičnimi pokoli dokopali do oblasti v Sloveniji in ostajajo na oblasti samo na podlagi policijske sile. Komunisti in slovenski narod ni eno in isto. Prav nasprotno, med komunisti in slovenskim narodom ni nobene povezave. Vsaj tako mislim jaz.

Po vsebini Vašega pisma sklepam, da ste prepričani o tem, da je večina Slovencev v domovini kar zadovoljna s svojim položajem. Morda je to celo res, a kako moremo vedeti, da je to njihovo mnenje? Kdaj v Vaših 25 letih bivanja v "Titovi Jugoslaviji" ali v kakih 11 letih Vašega bivanja tu v Ameriki ste brali v kakšnem domačem slovenskem ali jugoslovanskem časopisu ali reviji, ali slišali na radiu ali televiziji tam, da bi kdo kritiziral Tita, vlado, družbeni red itd.? Mislim, da boste mogli odgovoriti le z eno besedo: Nikoli!

In zakaj ne, gospod R.I.? Tudi tu je odgovor, ako hoče biti resničen, preprost: Zato, ker v vseh povojnih letih v Sloveniji in Jugoslaviji je bila dovoljena samo ena verzija; in ta je tista verzija, ki so jo skovali v Beogradu in jo potem pohlevno ponavljali v Ljubljani.

Kaj bi se Vam zgodilo v Jugoslaviji med tistimi 25 leti bivanja pod Titovo vlado, ako bi se kdajkoli upali kritizirati to, kar počne Tito ali njegovi pomagači? Kaj, če bi glasno kritizirali Titov način življenja, ki je bil zdaleč bolj podoben kralju Faruku ali šahu Pahlaviju, kot pa prizadevnemu in poštenemu voditelju tkzv. "delavskega razreda"?

In še enkrat je odgovor silno preprost, seveda s pripombo, da hočete biti zvest resnici. Aretirali bi Vas, naj bi Vi kritizirali Tita leta 1945 ali včeraj, ko že leži v svojem grobu blizu ene svojih razkošnih vil. In če bi več "dobro napredovali"! Morda bi tudi imeli drugačno mnenje o jugoslovanskem sistemu.

Ali Vas smem vprašati: Če je res tako ugodno v politič-

nem in verskem življenju v Sloveniji in Jugoslaviji, da očitnem gospodarskem napredku v teh zadnjih 35 letih sploh ne govorim, zakaj mora ostati Slovenija pod diktaturo? Ako je vse tako "fino", potem bi Slovenci z veseljem prostovoljno glasovali za take prave, kot so Franc Popit, Stane Dolanc, Mitja Ribičič. Mar ne?!

Kako osramočena bi bila Ameriška Domovina in taki dopisovalci, kot je npr. L.P., ako bi res na svobodnih volitvah v Sloveniji zmagali sedanji komunistični voditelji, v Jugoslaviji, nasploh pa tisti, ki sedaj vodijo to državo!

Ako bi v domovini pomislili na to možnost, bi se jim skoraj izplačalo organizirati take volitve, na katerih — ako bi hoteli biti res svobodni — bi pa morali imeti pravico nastopati tudi tisti, ki nasprotujejo sedanji notranji in zunanji politiki Slovenije in Jugoslavije. Ta predpogoj je pa menda nepremostljiv.

Skoda je le, da v Sloveniji in Jugoslaviji takih volitev ni in jih menda kmalu tudi ne bo! Ali ne soglašate, gospod R.I.? Povejte, prosim, eno ali drugo!

Trdite v Vašem pismu, da Vaši bratje dobro napredujejo. Zakaj napredujejo? Najprej zato, ker so najbrž prizadevni in pripravljeni garati. Drugi pogoj je pa tudi nujen. O politiki, verski svobodi, o vsem, kar ni po godu nadrejenih, skrbno molčijo. Skratka, odrekli so se pravici kritiziranja početkov oblastnikov. V zameno za to uslug, jim oblastniki dajejo določene pravice do gmotnega "napredovanja".

Kaj bi se zgodilo, če bi se eden Vaših bratov odločil kandidirati za mesto poslanca v republiški skupščini ali celo v zvezni skupščini v Beogradu? Tako kot se je npr. svobodno odločil v 22. okrožju Dennis Eckart. Ali bi imel to pravico? Menda ne, boste morali odgovoriti. Kaj šele, ako bi kandidiral na podlagi programa, ki bi v najmanjši meri nasprotoval obstoječi notranji ali zunanji politiki jugoslovanskega režima!

V zvezi z Vašim mnenjem o stanju vere v Sloveniji naj Vas vprašam tole: Kaj pravi, da bi se zgodilo, ako bi sin ali hči enega Vaših bratov hotel postati učitelj v Sloveniji, hkrati pa ostati oziroma postati aktivni član Katoliške cerkve? Ali mislite, da bi lahko postal oz. ostal učitelj? Želel bi, da bi mi poslali odgovor, da bi ga lahko potem objavil v A.D.

In kaj, če bi ta otrok hotel postati vodilni član sedanje slovenske družbe, bodisi na gospodarskem ali političnem področju, deloma tudi na znanstvenem? Ali bi mu bila vrata odprta? Kaj mislite?

Ako bi eden Vaših bratov predlagal v tovarni svojim kolegom: "Fantje, razmere v tej tovarni so neugodne in naša uradno priznana in vodena unija nas ne predstavlja. Ustanovimo našo lastno, neodvisno unijo! In konec naj tudi štrajkamo!"

Kaj mislite, gospod R.I.? Kaj bi se zgodilo?

Res je, da tu v ZDA, kakor tudi v drugih zahodnih državah, v katerih prevladujejo demokratični politični sistemi, je ogromno socialnih in gospodarskih problemov. Bistvena razlika pa je v tem, da tu imamo pravico ne samo kritizirati, ampak tudi redno zamenjati naše politične voditelje. V Sloveniji in Jugoslaviji pa jih ni mogoče javno niti kritizirati, da o njihovi odstranitvi sploh ne govorimo.

V nedeljo 14. septembra, je bila ob 10.30 dopoldne v cerkvi Marije Vnebovzete v Collinwoodu sv. maša za pok. generala Leona Rupnika, ustanovitelja slovenskih domobrancev za časa komunistične revolucije v Sloveniji. Hkrati je bila sv. maša darovana ob 100-letnici njegovega rojstva in 34. obletnici njegove mučeniške smrti. V narodnih nošah so se sv. maše udeležile: Maria Volčjak, Ellie Omahen, Josie Volčjak, Reza Zupančič, Maria Lunder, Maria Zupančič in Iva Zajec. Osebe niso imenovane po vrstnem redu.

Ameriška Domovina stoji na stališču, da v Sloveniji in Jugoslaviji mora biti večstrankarski, demokratični politični sistem. Tega sistema v domovini in v Jugoslaviji danes ni. Sedanji voditelji odkrito in ponovno priznavajo, da odklanjajo tak sistem in ga ne bodo dovolili v njihovi državi. Ameriška Domovina bo pa vztrajala na tem, da je edino tak sistem sprejemljiv ne samo za Slovenijo, marveč tudi za ostale države vsega sveta.

V našem pisanju o razmerah v Sloveniji, še posebno pa v naših sodbah in sodbah naših dopisovalcev, lahko pride bodisi do netočnosti glede podatkov bodisi do preostrih besed. V takih slučajih, kot doslej, prav radi objavljamo ustrezne popravke. V Vašem pismu pa ne vidim nobenega razloga za opravičilo ali popravek s strani A.D.. Kar ste pisali o člankih L.P., sem prepričan, da bo sam odgovoril. Vi pa imate pravico odgovoriti meni in njemu. Isto velja seveda tudi za ostale naše naročnike.

Priznati pa moram, da bo vsako zagovarjanje jugoslovanske komunistične diktature, najsi bo posrednega ali neposrednega značaja, naltelo na odgovor.

Urednik

Rojakom v New Yorku!

NEW YORK, N.Y. — Zopet smo v lepi, sončni jeseni. Že smo iskali sonca, nedolgo pa smo se ga izogibali, da je bilo jo. Tako teče tudi naše življenje, hitro, hitro, in smrt nam pobira naše prijatelje, dobrotnike misijonske.

Zadnji teden smo pokopali vsem znanega, priljubljenega Franka Vojsko. Tako hitro je odšel. Ob zadnjem obisku pri njem v bolnici mi je še rekel, "povej vsem, ki me poznajo, kako je z menoj!" Rekel je tudi, naj izberemo sliko za misijonski dobitek. Vsako leto je rad daroval za misijone eno sliko, ki jih je tako rad barval in užival svoje delo. Naj mu Bog poplača vse. Sedaj je doma, kjer ni trpljenja več.

Kakor vsako leto, bomo tudi letos doprinesli nekaj žrtve za naše slovenske misijonarje in misijonarke. Določili smo zadnjo nedeljo tega jesenskega meseca, 25. oktobra, da se zberemo v slovenski dvorani na Osmi v New Yorku po 10. sv. maši. Presenetili vas bomo s svojim programom in dobikom. Vsa naj prinese nekaj dobre volje in dolarčke, vse drugo pa boste tam dobili.

Prisrčno ste vsi vabljeni!

V "Ognjišču" sem brala o Materi Tereziji. Kako velika žena! Mati Terezija rada ponavlja misel: "To, kar vi lahko naredite, tega jaz ne morem, — kar jaz lahko naredim, tega vi ne morete. Skupaj pa bomo lahko naredili nekaj levega za Boga!"

Za N.Y. misijonski odsek
Helena Klesin

Prikupna "gospodična" Slovenskega dneva

CHICAGO, Ill. — Wanda Gregorič, študentka ilinoiske univerze (Chicago Circle Campus) in članica slovenske radijske folklorne skupine, bo na Slovenskem dnevu v Chicagu čitala v obeh jezikih guvernierjev in županin proglaš o 30-letnici slovenskega radijskega programa in slavlju narodnega praznika.

Wanda izhaja iz poznane družine Lojzeta in Vere Gregorič. Vsi otroci govorijo dobro slovensko in Wanda sledi stopinjam njene starejše sestre Marjete, ki je tudi bila "gospodična dneva" pred nekaj leti. In Marjetina poroka bo sedila en teden po festivalu. Tudi njej naše čestitke! Vsa Gregoričeva družina je aktivna v slovenskih društvih, vsi so vključeni v KSKJ in delavni pri slovenski fari sv. Stefana.

Slovenski dan bo v soboto, dne 4. oktobra, ob sedmih zvečer v sveto-stefanski dvorani, 1835 W. 22nd Pl. Na bogatem programu nastopijo poleg domačih zborov in folklornih plesalcev dragi gostje ansambla GALEBI in terceta MAVRICA iz Opčin pri Trstu.

L.L.

Iz naših vrst

Bedford, O. — Tukaj vam pošiljam naročnino za leto, \$2 pa sta v podporo listu. Z Domovino sem zadovoljna, posebno sedaj, ko sem kar precej priklenjena na posteljo in ne morem nikamor. Želim vam obilo uspeha pri vašem delu. Prav lep pozdrav vsem skupaj!

Mary Krescovic

Acton, Ont. — Spoštovani! Priloženo vam prilagam naročnino za Ameriško Domovino, kar je več, je za tiskovni sklad.

L. Petric

Cleveland, O. — Cenjeno uredništvo! Tukaj vam pošiljam polletno naročnino za Ameriško Domovino. Pozdravljeni!

Mary Debevec

KANADSKA DOMOVINA

Govor dr. Toneta Štuklja na Slovenskem dnevu v Torontu dne 27. julija 1980.

Dragi rojaki in rojakinje!

Zadnja leta se je uvedla med mnogimi slovenskimi skupinami po širnem severno-amerškem kontinentu navada, da se ena od poletnih nedelj določi za "Slovenski dan". Namen tega dneva je, da z nastopi pokažemo, kaj smo ohranili od slovenske ljudske dediščine, kaj smo se novega naučili in končno, da ugotovimo, kje smo in kam gremo kot izseljenci, ki so ob enem zavedni Slovenci in tudi polnopravni člani nove, posvojene domovine.

Slovenska skupina v Torontu je brez dvoma največja v Kanadi. Ta številna pomembnost ji nalaga posebne dolžnosti, če se naj Slovenci v Torontu in okoli v resnici smatrajo za zavedne Slovence, kajti med tolikimi ljudmi mora biti brez nadaljnjega dovolj takih, ki so intelektualno in gmotno sposobni vzdrževati delavnost Slovencev na višini, na katero smo lahko ponosni.

Tema letošnjega Slovenskega dneva je: Slovenci v tujini. Za nas seveda to pomeni Slovenci v Kanadi. Razpravljanje o vprašanju, kje smo in kam gremo, predpostavljamo, da smo zavedni Slovenci.

Kaj pomeni biti zaveden Slovenec? Ali nas prisotnost na banketih, plesanju po slovenskih melodijah in zbiranje slovenskih glasbenih posnetkov že naredi zavedne? Brez dvoma je vse to izraz naše zavednosti in tudi prvi korak v pravo smer. Predlagal bi pa, da je za večino možno iti precej dalje.

Vedeti moramo, da je mogoče in vredno zavedati se samo tega, kar dobro poznamo. Zaveden Slovenec bo zato skušal poznati slovensko zgodovino, ki nam pove kake notranje in zunanje silnice so nas oblikovale, da smo postali to, kar smo. Da smo postali svojski narod, v mnogih ozirih drugačen od drugih, je vzelo stoletja.

Dejstvo, da smo toliko časa uspešno kljubovali pritisku Germanov in Romanov in se nismo asimilirali, je pravi čudež, posebno ko smo situirani na takem pomembnem križišču narodov. Slovenska kultura in umetnost, naj bo ta literarna, glasbena, likovna ali predstavljalna in posebno še slovensko ljudsko izročilo, sta dosegla ravan, da nas mnogi večji narodi lahko zavidajo.

Slovenski sinovi so se uveljavljali doma in v tujini kot znanstveniki, podjetniki, misijonarji. Le ko vse to dobro poznamo, nam je lahko razvidno, da je biti vredno ponosen na svoj izvor. Le živa zavest vsega tega nas bo vzpodbujala, da bomo žrtvovali čas in denar za stvari, ki se organizirajo v prid slovenstva.

Sodelujte aktivno pri slovenskih klubih, farah, udruženjih in prireditvah, posebno še, ko s tem ne koristite sami sebi in svojim otrokom, ampak ker nas to prikaže v pravi luči kanadski družbi in seveda tudi, da nakažemo Slovincem doma, kaj so stvarili, trajne veljave, ki nas v resnici delajo velike. Večkrat mislite o vsem tem!

Naj preidem zdaj na naš položaj v tujini, konkretno, v Kanadi. — Vsakdo, ki se izseli iz svoje rodne domovine v svoji odrasli dobi, je napravil odločitev, ki je zahtevala premisleka in poguma. Čagavci se ne izseljujejo! Mogoče je baš ta pogum razlog za uspeh ogromne večine med nami. Verjetno bi celo lahko rekli, da so izseljenci posebno iz povojne dobe, v mnogih ozirih najboljši del naroda in na d p o v prečnih kvalitetah.

V tej zvezi bi rad poudaril še eno dejstvo, ki bo zvenelo mnogim prvi hip mogoče kot nesprejemljivo. Vsi se zavedate besed slovenskega pisatelja, ko piše o izseljencih: Tujina jim je mačeha! Prepričan sem, da mi boste tudi vi iz svoje lastne skušnje pridržili, da je to le po zveneča krilatica, brez vsake dejanske podlage.

Vsako od nas se je izselil iz Slovenije iz enega od dveh razlogov: političnega ali gospodarskega. Z drugimi besedami, odločili smo se zapustiti rodno domovino, ker nam na splošno ni nudila toliko kot v marsičem nepoznana tujina.

Tudi sedaj, ko po tolikih letih zavestno ali nezavestno seštejemo vse ugodnosti Kanade in odštejemo vse nevšečnosti, nam to odtehta to, kar lahko pričakujemo nazaj v rodno domovino. Če si tega ne priznamo, nismo iskreni do sami sebe. Dejstva tudi kažejo, da je naša izselitev trajna.

Zanimivo je tudi, da nam je kot izseljencem dana možnost uživati prednosti obeh severo-atlantskih kontinentov: starodavno, globoko zasidrano kulturo Evrope in prispevati k razvoju in napredku svoje nove domovine.

Dovolite mi, rojaki in rojakinje, da se nekoliko podrobneje dotaknem prednosti in nedostatkov naše nove domovine, ki so glavni vzrok, da smo in da vztrajamo tukaj.

Naj najprej pogledamo na nedostatke, ki so nas težili ali nas še težijo. Skoraj vsakemu od nas so bila prva leta v Kanadi težka: neznanje jezika, čudni običaji, mentaliteta vseмогоčnega dolarja, občutek inferiornosti in, v mnogih primerih, začetno zapostavitve pod nivojem osebnosti kvalifikacije. S pogumom in prednostjo smo večino teh težav kmalu premagali. Gotove od njih so še ostale, vendar brez dvoma izginjajo.

Omenil sem že, da nam Kanada ni mačevska domovina in da se lahko smatramo srečni, da smo tukaj. Ni pretiravanja reči, da smo v gotovih ozirih na boljšem kot rojeni Kanadčani, ker naše obzorje obsega dva kontinenta.

V okviru teme današnjega dneva "Slovenci v tujini" je umestno bolj natančno preučiti, kaj nam je dala Kanada in kaj nam daje še danes. — Zdi se mi, da je najbolj primerno razčleniti to vprašanje na podlagi dveh postavk, na katerih slonijo moderne države in družbe 20. stoletja.

Prva od teh postavk so osnovne človeške pravice, razglašene v Atlantski listini

med zadnjo svetovno vojno kot podlaga za bodoči red. Druga postavka je pa demokratska ureditev družbe in političnega življenja.

Demokracija sloni na osnovnih človeških pravicah in obratno, osnovne človečanske pravice ne morejo obstajati v deželah, kjer ni demokracije in kjer vlada kakršni koli -izem: nacizem, fašizem, komunizem ali podobni ekskluzivizem.

Dovolite mi, da se najprej dotaknem osnovnih človečanskih pravic in svobod.

1. *Svoboda pred pomanjkanjem.* Vsi vemo, da v Kanadi ni splošnega pomanjkanja. Kjer obstoja, je posledica klime, bolezni, nesreče ali nevednosti. Kot vseljenci v Kanado lahko vidimo, da med nami ni ljudi, ki bi trpeli pomanjkanje. Nasprotno, večina si je v kratkem času po prihodu ustvarila pravo blagostanje. Skoraj je ni družine, ki bi ne imela izplačane hiše, komfortno življenje in zagotovljeno bodočnost zase in za svoje otroke.

Res, da se je življenjska raven zvišala na mnogih kontinentih sveta in tudi v naši rodni Sloveniji, vendar se pa ne da primerjati s Kanado. Stvar je pa še bolj optimistična, če gledamo v bodočnost, ko bo naša posvojena domovina zaradi energije na boljšem položaju, kot katerakoli druga dežela. Kombinacija cenene energije z industrijsko razvitostjo bo dala Kanadi prednosti, ki si jih je težko predstavljati.

2. *Svoboda govora* daje pravico prav vsakemu posamezniku brez izjeme, da izreče in razširja svoje mnenje potom govora ali tiska. Dežele, kjer je tisk v rokah le ene stranke, nudijo le eno plat zvona. Poniževalno je, da celo v 20. stoletju še obstajajo mišljenja, da ima samo gotova grupa ljudi monopol na resnico.

Ali ni na primer čudno, da Slovenci še nimamo nepriestranske zgodovine medvojnih dogodkov. Zakaj ne sme mlajša generacija vedeti, da nam je bil vsiljevan ruski stalinizem, ki ne samo da sedaj ni več v modi, ampak se ga celo bojijo. Če ne insistiramo, da pride po 35 letih na dan celotna in neokrnjena resnica, smo neznačajni in nepošteni do samih sebe.

V Kanadi je pa na drugi strani samo po sebi umevno, da ne bo nihče pozvan na zasliševanje, če kritizira obstoječo vladno ali sistem. Svoboda govora nam daje tisti blagodejni občutek prostosti, ki se ne da odkupiti ali podkupiti. Kanadski demokratični sistem nam daje to dragoceeno svobodino. Poslužujmo se je!

3. *Svoboda vere.* Nepojmljivo je, da se še najdajo dežele, kjer zaradi vladajoče totalitarne ali diktature ne priznajo svojim državljanom ne samo prostega bogoslužja, ampak tudi omejujejo prostost verskih združenj, organizacij, tiska, itd. Ponekod celo omejujejo vernike v gotovih poklicih ali jim onemogočajo doseči višja službena mesta.

Slovenci v Kanadi nadaljujemo s stoletno tradicijo in delujemo v farnih organizacijah. Kakor nas je vera v preteklosti pomagala ohraniti kot narod, tako nam tudi

tukaj pomaga dalj časa ohraniti naše slovenstvo.

4. *Svobodščina*, ki se sicer omenja zadnja, pa ni zadnja po svoji pomembnosti je *svoboda pred ustrahovanjem*. Vse diktature slonijo na ustrahovanju, direktnim ali zahrbtnim, in ustvarjajo moderno suženjstvo. V Kanadi je vsakomur jasno, da stalavnost in poštenje edina predpogoja za osebno napredovanje.

Te štiri osnovne človečanske pravice so dane vsakomur v isti meri že pri rojstvu, ne glede na inteligenco ali druge sposobnosti. Zato je treba pribiti eno stvar: Zahteve za osnovne človečanske pravice niso "politika" in zato tudi ne morejo biti predmet barantanja, ker so pač glavni namen družbenega in državnega obstoja.

Če branimo svobodo govora in tiska, to ni politika. Če zahtevamo, da naj ne bo nihče zapostavljen, če aktivno prakticira svojo vero, to ni politika. Če rečemo, da pripadnost gotovi politični stranki ne sme ovirati ali rezervirati dosega višjih službenih položajev, to ni politika.

Kanadski demokratični sistem daje vsakomur možnost, da deluje in voli za ono stranko, ki ima po njegovem mnenju najboljšo strategijo in politiko za doseg splošne dobrobiti. V demokratičnem sistemu ne samo da smemo stvari debatirati, ampak jih celo moramo debatirati, če hočemo, da bodo prišle na dan najboljše ideje.

Kanada nam nudi v tem oziru mnogo, posebno, da imamo možnost reševati svoja vprašanja na demokratski način in s strpnostjo. Na primer, ali si lahko predstavljamo

mo, da bi se vršil med Slovenci referendum in da bi potekal tako mirno, kot se je to zgodilo nedavno v Kvebeku? Kri je mogoče vrela, ni pa tekla. Kanada rešuje svoje politične probleme na dostojen način, da smo lahko ponosni, da je to naša nova domovina.

Skušal sem na kratko orisati stvari, ki so prav za prav važne za vsako človeško bitje. Vendar so za mnoge to stvari, na katere dostikrat ne mislijo, četudi bi morali in to iz dveh razlogov. V prvi vrsti, da si priznamo, da nam Kanada nudi v obilici ogromno važnih stvari, ki jih drugi pogrešajo ali se morajo zanje boriti. V drugi vrsti pa, da kot sinovi Slovenije, ki so zainteresirani v njen bodoči razvoj, pripomoremo na svoj način in s svojimi izkustvi, da bo slovenski narod zagotovljen ne samo za svoj obstoj v bodočnosti kot svojski narod, ampak da bo tudi njegov razvoj šel v tako smer, ki bo zagotovila vsem Slovincem, doma in v tujini, v polni meri tiste svobodščine, ki podelijo vsakemu posamezniku človečansko dostojanstvo.

To je posebno važno, ker smo mi tisti del Slovencev, ki mu je možno izraziti brez bojazni mnenje o razvoju ali nerazvoju osnovnih pravic v rodni domovini. Vrh tega pa imamo edinstveno možnost, da lahko iz lastnih izkustev primerjamo.

Zdi se mi, da je za Slovence v Kanadi zelo primerno geslo izrek našega pisatelja Cankarja:

Bogu otroci,
domovini sinovi,
nikomur hlapci!

Bog Vas živi!

DOM LIPA

TORONTO, Ont. — Čas hiti! Poletni dnevi prehajajo v jesen, zelenje travnikov, vrtov in gozdov se spreminja v zlato zorenje. Preorana žitna polja diše po sveži rjavi zemlji. Pod jesenskim nebom se zbirajo ptice k potovanju v južne kraje. Sonce ubira vedno krajšo pot k zatonu, kjer se v jasnih dneh utopi v bleščečem morju.

Na zemlji bodočega slovenskega starostnega doma Lipa zorijo visoke trave in poljsko cvetje se priklanja v rahlem vetru. Zdi se, da ves ta kraj neslišno sprašuje in kliče po domovanju, po ljudeh in pridnih rokah, ki bi ta lepi kos zemlje spremenili v prijetno bivališče našim starejšim bratom in sestram.

In ista vprašanja prihajajo od mnogih, ki se za naš starostni dom resno zanimajo ali sami že čutijo potrebo po mirnem kotičku.

Do končnega cilja, do zgrajenega doma Lipa, je še mnogo dela. Predvsem so potrebna finančna sredstva, da bo Dom Lipa čim bolj samostojen, neodvisen od pomoči pokrajinske vlade, da bo čim popolnejša last slovenskih ljudi.

Kot smo že večkrat poročali, je dosežek za Dom Lipa zbranega čez 240.000 dolarjev. Za popolno kritje dolga pri nakupu zemljišča na 52 Neilson Drive potrebujemo najmanj še 100.000 dolarjev.

Pripravljalni odbor je prepričan, da je v slovenskih srcih dovolj plemenitosti in dobrote, da bomo to vsoto v kratkem času zbrali. Mnogo je še naših ljudi, ki so pripravljeni darovati, pa ni dovolj prostovoljcev, nabiralcev, da bi vse dosegli in obiskali. Zato pripravljali odbor ponovno trka na dobra srca za delo za to našo skupno zadevo.

V jesenskih mesecih bomo izvedli drugo stopnjo nabiralne akcije in upamo, da bomo ob zaključku poslovnega leta svobodni gospodarji posestva na 52 Neilson Drive. Uradna poslovanja in opravila pri civilnih oblasteh potekajo brez velikih težav in zaprek. Na tem mestu ponovno poudarimo, da je Dom Lipa uradno registrirana dobrodelna ustanova, za katero so vsi prispevki oproščeni davkov.

Navajamo številčno poročilo o prvi stopnji nabiralne akcije v l. 1979. (Število darovalcev je navedeno v oklepajih.)

Darovali so:
\$5 (10 darovalcev), \$7 (2), \$10 (51), \$15 (9), \$20 (111), \$22 (1), \$25 (34), \$30 (43), \$32 (1), \$33 (1), \$35 (2), \$40 (29), \$45 (1), \$50 (187), \$60 (36), \$70 (3), \$75 (1), \$80 (15), \$100 (283), \$105 (1), \$110 (1), \$113 (1), \$115 (2), \$120 (1), \$125 (2), \$139 (1), \$150 (16), \$160 (2), \$175 (2), \$200 (46), \$225 (1).

SREČANJE NA KONCERTU. — Svetovidski župnik Jože Božnar in pomožni župnik pri Sv. Vidu Janez Kumš v prijateljskem pogovoru z bivšim, dolgoletnim svetovidskim župnikom msgr. Louižom B. Baznikom, na združenem koncertu pevskega zborov "Fantje na vasi" in "Zvon" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. dne 13. septembra. (Slikal James Debevec)

\$250 (5), \$300 (13), \$350 (1), \$380 (1), \$400 (5), \$500 (22), \$520 (1), \$600 (1), \$619 (1), \$1000 (27), \$1500 (2), \$2000 (1), \$2500 (3), \$3000 (1), \$5000 (1).

Vsem dobrotnikom Doma Lipa ponovni Bog plačaj.

Za leto 1980 darovi še prihajajo. V tem času izstopa posebno eno dobro delo. Podjetje John Wood v vzhodnem delu Toronta zaposluje mnogo Slovencev. Po prizadevanju g. Franka Kraljiča so slovenski uslužbenci darovali Domu Lipa 600 dolarjev, tovarniška uprava pa je po dogovoru z g. Kraljičem in de-

lavci prispevala 1200 dolarjev namesto prispevka v torontski United Appeal. Hvale in posnemanja vredno!

Pripravimo si dom počitka zdaj, ko je naše sonce še visoko in dan še dolg, da nas večere sence in jesenski hlad ne prehitijo.

Za informacije, nasvete in pošiljanje darov se poslužite naslova:

DOM LIPA
52 Neilson Drive,
Etobicoke, Ontario
M9C 1V7

Za pripravljalni odbor:
Anica Resnik

Novi grobovi

(Nadaljevanje z 1. strani)

maine O.S.F., Mrs. Robert (Virginia) Horvath in Evelyn Sulak, 1-krat prastari oče, brat Mary Buk, Michaela, Method-a, Lorette Koss, Josephine Shirko ter pok. Margaret Sefchik, Andrewa, Elizabeth Peters, Eleanor Vesnesky, Paula, Rudolpha, Roberta, Leonarda in Cyrila, zaposlen kot varilec pri Cleveland Pneumatic Tool Co. skozi 38 let, vse do svoje upokojitve. Pokojni je bil član slovaške jednote, v mladih letih pa je bil zaposlen kot poklicni reševalec v tkzv. starem kopalnišču na St. Clair Ave. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda jutri, v četrtek, v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. ob 9.30 dopoldne, nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Lillian Hoar

Preteklo nedeljo je v Cleveland Clinic bolnišnici umrla 55 let stara Lillian Hoar, ki je pred leti bivala na 1020 E. 71 St., rojena Krause v Forest City, Pa., od koder je prišla v Cleveland leta 1927, žena Jamesa, mati Kennetha, Charlesa, Eileen Schaffert, Ellen Svoboda, Joyce Jedlinsky in Sally, 7-krat stara mati, sestra Stele Rist, Nancy Placik, Ralph, Franka, Johna in pok. Williama, hči pok. Johna in Mary, roj. Sirca, zaposlena med drugo svetovno vojno pri General Electric Co. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. danes zjutraj ob 8.15, v cerkev sv. Anselma na Rte. 306 v Chesterlandu ob 9.30, nato na pokopališče Vernih duš.

Helen D. Ivas

Pretekli ponedeljek je na domu svoje hčere v Pittsburghu, Pa. po dolgi bolezni umrla 72 let stara Helen D. Ivas, rojena Dragovich, žena Marka, mati Mrs. John (Ellen) Clair, 6-krat stara mati, sestra Ann Yuratovac (Parma, O.), Marie Magdich, Petra, Kathryn Fuller, Josephine, Delores Ingram (vsi v Ill.), Thomasa (Mo.), Barbare Kraske (Wadsworth, O.), Maxine Bruce (Ind.) ter pok. Rose Baltrus in Mildred Stimac, članica Dr. sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, zaposlena pri Bowman Products skozi 24 let, vse do svoje upokojitve. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v petek, 26. septembra, v cerkev sv. Justin Martyr ob 10. dopoldne, nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes zvečer od 7. do 9. ter jutri popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

George Bubnich

Pretekli ponedeljek je nedavno umrl George Bubnich, rojen v Opatiji, Hrvaška, sin Dragice, roj. Bubnich, svak Christine (Washington, D.C.), 4-krat stric, zaposlen pri Hill Acme Co. Pogreb bo iz Zak pogrebnega zavoda na 6016 St. Clair Ave. jutri, v četrtek, ob 9.30 dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10, nato na pokopališče Whitehaven Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Če še niste naročnik Ameriške Domovine, postanite še danes!

MAKS SIMONČIČ:

Spomini iz begunskega življenja

IX.

V pleskarskem oddelku je bil res dober "čopičar" neki štajerski rojak. Imel pa je veliko napako, da je iskal "dlako v jajcu" za kakršen koli preprič in kazal potem "svojo moč". Tokrat se je znesel nad komandantom taborišča. Napad na njega je napravil z nožem, ker pa je bil preveč vinjen, mu je Anglež pobegnil z "jeepom".

Skrili smo ga na ravni strehi nekega bloka in na njegovo zahtevo poklicali italijansko policijo. Razume se, da je rojak romal v zapor, vendar je bil kasneje izpuščen na prošnjo njegovih sokolegov, sicer bi lahko izgubil pravico do emigracije. Kazen je opravljal s čiščenjem krompirja in zelenjave v kuhinji, kar je delal popolnoma mirno in brez pritožb.

Še večje preglavice pa smo imeli z judovskimi naseljenici, kateri so bili pripadniki različnih narodov. Med njimi so bili dnevni prepriči, kateri so se večinoma končali s "pestrenjem" in krvavečimi nosovi.

Ta skupina je imela povsod veliko zaslonbo, bili so dobro založeni z raznimi dobrotami in tudi z denarjem. Za delo se ni nihče zanimal. Imeli pa smo priliko videti njihove poročne običaje, kateri so zelo lepi in zanimivi in so ob takih prilikah privabili številne "firbece". Pa še nekaj je bilo zanimivega, nihče ni imel pravice vstopa v blok, kjer so bili nastanjeni, razen delavske grupe in inšpektorjev.

Samo taborišče je bilo lepo oskrbovano in čisto, njega obseg pa je bil tako velik, da je komandant večinoma uporabljal prevozno sredstvo, kadar se je peljal po njem. Hrana je bila zadovoljiva, Judje pa so imeli tudi "kosher oddelek", kateri je pripadal verski sekci. Prevelikih izgedov ni bilo, nikakor pa tudi ne brez njih. Tudi tu smo bili Slovenci večinoma zaposleni. Zdravnik dr. Ivan Kačar je imel veliko težav in skrbi. Pojavila se je bolezen vnetja slepega črevesa. Vsa zdravniška preiskava dalj časa ni mogla odkriti temu nevarnemu pojavu vzroka.

Sumnja je padla na konzervirano svinjino. Bila je silno okusna in smo jo prejeli mali dvakrat dnevno pri razdeljevanju hrane. Predno so odkrili vzrok obolenosti, je bilo izvršenih že več operacij z odvzemom slepega črevesa.

V konzerviranem mesu so potem našli kemikalije, katere so dražile sluznice in povzročale vnetje.

Zdravnik dr. Kačar je potem odredil, da se meso prepeče pred njegovo uporabo in to je nato zaustavilo nadaljnjo obolenja. Drug zelo viden in važen nedostatek je bil po odhodu naših v Argentino v neorganiziran načinu življenja. Otroci, kar jih je še ostalo, so predvsem pogrešali urejeni in redni šolski pouk. (O tej zadevi imam bore malo natančnih poročil in bi prosil naše bivše učitelje, kateri bodo čitali te moje sestavke, da se v korist slovenski javnosti pripravijo in napišejo o tem važnem programu daljše in izčrpnije poročilo. M. S.)

Glavni in odgovorni nosilci naše šolske kulture so bili: dr. Gnidovec, dr. Stopar, gđc. Francka Opeka (njen stric č. g. kanonik Opeka je bil

najbolj popularni cerkveni stolni pridigar v Ljubljani) in prof. Marijan Marolt.

Imamo še veliko zelo ugodnih in vidnih slovenskih osebnosti, med katerimi je najvidnejše izstopalo ime našega priljubljenega vrhniškega dekana č. g. Antona Milavca, kateri živi sedaj upokojen v svojih častitljivih 84 letih v nekem penzionatu v Argentini, prav tako tudi njegova sestra, katera je bila poznana kot organizatorica za izboljšanje kuhinj. Gospod dekan je bil spreten šalivec, pa jih tudi meni ne zmanjka, kadar je potrebno.

Nek večer smo moški posedli stopnišče pred vhodom v naš blok. Glavni govornik je bil priljubljeni "modrijan" prof. dr. Breznik. Ogledovali smo okroglo luno in pogovor se je sukal o njeni oddaljenosti od naše zemeljske oble.

G. Breznik je razlagal nekako takole: Če bi vam vsem navzočim postrigel lase, jih povezal v dolgo kito, pa bi morda dosegel luno...

Se ne spominjam, če smo se smejali ali ne, tej njegovi razlagi, prepričan pa zopet nisem, če nismo bili tako navivni in verjeli... Vsekakor je bil naš "gospod" Breznik zelo dober računar in skušal "pošteno potegniti koga za nos..."

Kmalu nato je primahal še g. dekan. Kar hitro so zapletali naši robcu po kameniti stopnici in pobrisali prašino, da ne bi duhovni oče umazal svojih črnih hlač. Bil je kar žakelj smeha, katerega je potem presegel naš mežnar, mladi Jože...

Glasno je vprašal: "Gospod dekan, kdaj bova imela jutri zjutraj mašo? Dekan se je nasmejal in odgovoril: "Jaz jo bom imel ob šestih zjutraj, kdaj jo boš imel pa ti, pa ne vem..." Vsi smo bušili v smeh, mežnar pa jo je kar ritemsko v molku odkuril, od koder je prišel.

Kot vidite, smo imeli dovolj šaljivcev in tudi dovtipov ni nikdar zmanjkalo, kadar pa tudi tega ni bilo več, pa je slovenska pesem nadomestila vse drugo. Včasih celo že v temno noč.

Po odhodu naših v Argentino se je duševno življenje zelo spremenilo. Taborišče je bilo skoraj prazno. Njega vzdrževanje je postalo za organizacijo precej visoko. Iz Rima je prispela vest, da zopet delajo na načrtih za razselitev.

Težko smo se uživali v nove razmere, kamor sem stopil, povsod sem srečal tuj obraz. Nekega dne so potem Judje prevzeli civilno vodstvo, vendar po pravici povem, ni se obneslo bogve kaj.

Slovenci smo bili tisti, kateri smo vodili uspešno dve taborišči, za kar smo želi priznanje, saj so nas postavljali za vzgled discipline, čistoče, potrpljenja in iznajdljivosti, delavnosti in napredka kulturnega razmaha ter mirnega sožitja z vsemi ostalimi skupinami.

Bloke smo še naprej urejali, ponovno vse prostore prepletkali, do časa, ko je prišla zopet nova naredba, da se preselijo še vsi ostali Slovenci v taborišče San Antonio pri Salernu, katero ima je poznano iz velikih obmorskih bitk med zavezniki in Hitlerjevo armado.

(Dalje)

Sporočajte osebne in krajevne novice!

KANONIK J. J. OMAN:

25 let med clevelandskimi Slovenci

"Hahaha! Poglejte vendar na uro!"

"Ti hvadnik! Ali prav vidim? Moja ura kaže deset dopoldne."

"Da, ravno deset je. Danes sva po gosposko zaspala."

"Kaj bo pa sedaj?"

"Nič ne bo. Tudi zajtrka ne bo. Kar potolažite, saj bo kmalu poldne."

Taki nemoteni jutranji počitki so v našem življenju bolj redki, zato so nam tem ljubši in dražji.

Ko sem dospel na krov, se mi je zdelo, da sem prišel na kak starokrajski sejem ali na naš piknik. Mlajši so bili razposajeni kakor otroci in so igrali najrazličnejše igre, starejši so se pa sprehajali, stali ob ograji, ali pa sedeli v

pletenih naslonjačih in se prijazno razgovarjali.

Menda se nikjer hitreje ne sklene prijateljstvo kot na krovu. O tem so tudi naši pionirji vedeli veliko povedati. Še v poznih letih so se spominjali tovarišev, s katerimi so se na ladji vozili, kot nekakih sorodnikov.

Oglasil se je zvonec.

"Kaj pa to pomeni?"

"H kosilu nas kličejo."

"Hvala Bogu! Zdaj se bom pa za zajtrk maščeval."

Kakor na krovu smo Slovenci tudi v obednici tvorili eno družino. Posedli smo okrog skupne mize, ki smo se je vseh šest dni krčevito držali. Francozi so najbrž že naprej uganili, kaj družini pomeni življa slovensko družbo.

Na mizi so sleherni dan stali štiri steklenice finega vina, belega in rdečega. Zato je vladalo med nami izredno veselo razpoloženje. Ko smo prvič zagledali te zapeljive posode, nekateri še zbrano moliti niso mogli, tako so bili ginjeni.

Prvi dan so bile vse mize zasedene. Kmalu pa so se pokazali tudi prazni sedeži, zdaj je zmanjkalo tega, zdaj onega. Oglašati se je začela mornarska bolezen. Vztrajno smo ji kljubovali Father Zakrajšek, Mrs. Pikiš, Mrs. Grdina, dve sestri iz Lemonta, ki sta bili na potu v Maribor, Mrs. Krnc in jaz, dasi so me vso pot dražili, da bom, kot novinec, gotovo ribe krmil. Najhujše se je morje maščevalo nad Mrs. Krnc, ki se je skoraj polpota borila s to nadležno boleznijo.

Nedeljo smo tudi na ladji praznovali kot pravi kristjani. Imeli smo skupno sv. mašo, ki jo je daroval Father Zakrajšek. Popoldne smo zagledali v daljavi morske velikanke, ki so se igrali na vodnem površju. Videli smo tudi trop morskih prašičev, ki so rili po vodi. Kakšne vrste ribe so pa to bile, niso niti mornarji vedeli.

Sicer pa je življenje na ladji kaj enolično. Prijatelji mirnih iger posedajo dan za dnem v salonu za kadirice okoli igralnih miz. Ljubitelji knjige prebirajo v prostorni čitalnici francoske, angleške in nemške časopise in revije. Kdor hoče občevati s svojci, uporablja brzojav ali telefon. Kadar se pa v daljavi pokaže ladja, se ves krov zgane in maha v pozdrav.

Mi smo tisti dan od daleč opazovali ledeno goro, 50 čevljev visoko, ki se je v sončnem svitu svetila kakor najfinejša volna ankarskih ovac. Z goro vred se je pomikala manjša ladja. Odkar je namreč ledena gora potopila ladjo Titanic, spremljajo ledene gore manjše ladje, ki druge, osebne in tovarne ladje opozorjajo na bližajočo se nevarnost.

V sredo smo Slovenci praznovali god sv. Janeza Krstnika. Sklenili smo soglasno, da bomo ta važni dan časa, kraja in družbi primerno proslavili. Štefan vina na mizi in zvečer na krovu ubrana slovenska pesem sta pričala, da smo tudi na morju dostojno kurili kres.

V petek dopoldne se je hipoma raznesla vesela vest, da se v daljavi vidi suha zemlja. Ladja je postala kakor prerajena, vse je hitelo na krov, vpilo, vriskalo, kričalo in veselo pozdravljalo suho zemljo. Bližali smo se angleški

obali pri mestu Plymouth. Vendar pa ladja ni zavozila v pristanišče, ustavila se je v zalivu, izročila čolnom pošto in hitro spet odrinila dalje.

Preko Francije v Lurd

Na francoska tla smo stopili v soboto ob eni popoldne v pristanišče Le Havre ob izlivu reke Seine in se po dveh urah predpisane preiskave precej odpeljali z vlakom dalje.

Prvičrat v življenju sem se vozil v evropskih železniških vozovih, ki so precej drugačni, pa tudi slabši kot naši ameriški. Dva polna vlaka nas je pripeljal en sam parnik. Kdor je prej vstopil, je dobil sedež, drugi pa smo se morali zadovoljiti s stojšči. Vlak je bliskovito drvel preko krasnih in rodovitnih poljan naravnost proti Parizu.

Ko smo tako naprej in naprej drveli in se, kar nas je stalo, nagibali sem in tja, je zagrabil neki sopotnik za vrstico, visečo na steni nad našimi glavami. Pri tej priči so zaškripale zavore in zagrabile kolesa s tako silo, da smo skoraj vsi, ki smo stali, odleteli proti sprednjemu koncu voza. "Kaj je? Kaj je?" je vseppek povpraševalo.

V naš voz sta stopila dva uniformirana železniška uradnika in začela preiskovati, kdo je vlak ustavil. "Zločinca" sta kmalu izsledila. Vsi potniki smo se potegnili zanj, češ, da je to nevede in po naključju naredil, toda vse naše prošnje niso nič pomagale. Moža postavila sta ga odpeljala na zasliševanje v Pariz.

Kaj so tam z njim naredili, nismo nikdar zvedeli. Le to so nam povedali, da se sme s tisto obstensko vrstico le v najskrajnejši sili vlak ustaviti.

(Dalje prihodnjik)

Kupujte pri trgovcih, ki oglašujejo v tem listu! Svoji k svojim!

MALI OGLASI

House for sale by owner
Neff Rd. north of Lake Shore. 3 bedrooms, 2½ baths, family room, living room and heated 2 car garage. Large kitchen fully equipped, enclosed porch. Call 248-8615 or 531-5773. (106-107)

V NAJEM
Stanovanje z dvema spalnicama na Grovewood Ave. oddajo samo odraslim. Kličite 953-1544 po 6. uri zvečer. (X)

FOR SALE
3 bedroom bungalow. Divided basement, attached garage. Including washer, dryer, refrigerator, carpeting and more. Near E. 185 St. \$49,900. Owner 486-3808. (103-106)

For your problem home - roof, porch, steps, paint (exterior, interior) call 681-0683 anytime. Estimates free. (x)

BY OWNER
North of Blvd.—3 bedrooms, 2 car garage, 2 full baths, ultra modern kitchen, fireplace, new carpeting thruout. Central air, many extras. Executive home. Immediate occupancy. Better than new. 17628 Harland Ave. 481-2433, eve. 531-8041 (X)

For Rent
Available Sept. 1
1 Bedroom unfurnished suite. E. 60 St. north of Superior. Call week days — 5:30 to 7:30 p.m. 442-4386 or 338-3860. (100-108)

EUCLID
3 Bedroom Ranch, double attached garage, super condition inside and out, St. Williams, near transportation, shopping and schools. Reasonable offer considered. PRINCIPALS ONLY. 731-0773 (104-107)

HOUSE FOR SALE BY OWNER
6 room Colonial. Mid 50's. Call 481-5178 (104-107)

HOUSE FOR SALE
European style brick and stucco. 3 bedrooms, finished basement. Upper 40's. Must see. 185 and Lakeshore area. Call 531-7672 (104-107)

HIŠA NAPRODAJ
SVETOVIDSKA okolica. Zidana 2-družinska s 5 sobami zgoraj, 5 spodaj, kletjo in garažo za 2½ avta. Kličite tel. 676-4255. (105-107)

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papa! Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Mary Lou Golf
Spiritual Director	Rev. David Stalzer
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44105

Moj novi naslov:

MOJE IME:

Moj stari naslov:

PROSIMO, PISITE RAZLOŽNO

LET YOUR LIFE INSURANCE WORK FOR YOU

American Mutual has a new concept which combines your life insurance with an exciting new benefit program. This program includes low interest certificate loans, low interest mortgage loans, scholarships, social activities, and recreational facilities provided by one of the largest Slovenian Fraternal Associations in Ohio. For further information, just complete and mail the below coupon.

To: American Mutual Life Assoc.
6401 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

My date of birth is

Name

Street

City

State

Zip

NEW ENLARGED & REVISED EDITION!

SLOVENIAN INTERNATIONAL COOKBOOK

WOMEN'S GLORY - THE KITCHEN

To order, send \$6.00 including postage per copy to:

Slovenian Women's Union

431 N. Chicago Street — Joliet, Ill. 60432

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235